

Sygn. akt IV U 907/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Renata Żywicka

Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Miś-Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 27 września 2021 r., znak (...)

o emeryturę pomostową

I. oddała odwołanie;

II. zasądza od wnioskodawczyni M. C. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 907/21

UZASADNIENIE

M. C. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 27 września 2021r., znak (...), którą organ rentowy odmówił jej prawa do wszczęcia postępowania o ponowne rozpatrzenie prawa do emerytury pomostowej, uznając, że przedłożone przez ubezpieczoną dokumenty pozostają bez wpływu na wcześniej wydaną decyzję odmowną.

Ubezpieczona domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i nakazania pozwanemu wszczęcia postępowania o ponowne rozpatrzenie wniosku o emeryturę pomostową, a następnie przyznania jej prawa do emerytury pomostowej. Skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów złożonych przez nią pozwanemu oraz przesłuchania jej w charakterze strony na okoliczność, że po dacie wydania decyzji z dnia 9 czerwca 2021r. uzyskała ona dodatkowe dokumenty oraz dowiedziała się o istnieniu grafików jej dyżurów, co stanowi nowe dowody w sprawie. Nadto wniosła ona o zwrócenie się przez Sąd do (...) w I. o ww. grafiki dyżurów ubezpieczonej; o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność wymiaru, warunków oraz rodzaju świadczonej przez nią pracy w okresie zatrudnienia, w szczególności po 2008r. oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność, czy charakter i warunki pracy skarżącej w 2009r. wyczerpują przesłanki do uznania tej pracy za pracę personelu medycznego oddziału psychiatrycznego i leczenia uzależnień w bezpośrednim kontakcie z pacjentami, zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Ponadto skarżąca wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca wskazała, że po wydaniu pierwszej decyzji odmownej z dnia 9 czerwca 2021r. złożyła nowe dowody, które w jej ocenie mają wpływ na ustalenie jej uprawnień emerytalnych. Ponadto wymiar

i charakter zatrudnienia skarżącej mogą potwierdzić grafiki jej dyżurów oraz zeznania zawnioskowanych przez ubezpieczoną świadków.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu stanowiska pozwany wskazał, że po analizie przedłożonych przez skarżącą dokumentów doszedł do wniosku, że nie stanowią one nowych dowodów mogących mieć wpływ na wcześniej wydaną decyzję odmowną w sprawie prawa do emerytury pomostowej. W przedłożonych dokumentach sam pracodawca skarżącej potwierdził, że ubezpieczona po 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Nadto, jak wskazał pozwany, skarżąca w dalszym ciągu nie rozwiązała stosunku pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. C., ur. (...), w dniu 18 maja 2021r. złożyła w pozwanemu wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury pomostowej. We wniosku skarżąca nie wypełniła rubryki dotyczącej pozostawania w stosunku pracy, jednakże kwestionariuszu dotyczącym przebytych okresów składkowych i nieskładkowych wskazała, że od 1 czerwca 2016r. do nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) S.A.

Do wniosku ubezpieczona dołączyła świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 19 kwietnia 2021r., z którego wynikało, że była ona zatrudniona w (...) w I. w okresie od 1 czerwca 1984r. do 26 marca 2012r. i w okresie:

- od 1 czerwca 1984r. do 31 grudnia 2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę salowej w (...), wymienioną w wykazie A, dziale XII poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – prace w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych oraz wykaz A, dział XII, ust. 1 pkt b ppkt 15 zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach resortu zdrowia i opieki społecznej – salowa w (...)

- od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę salowej w (...), zgodnie z załącznikiem nr 2 pkt 23 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych – salowa w (...).

Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych oraz kapitału początkowego pozwany ustalił, że skarżąca udokumentowała staż ubezpieczeniowy w łącznym wymiarze 27 lat, 10 miesięcy i 5 dni, z czego 23 lata, 8 miesięcy i 23 dni zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Decyzją z dnia 9 czerwca 2021r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że po dniu 31 grudnia 2008r. skarżąca nie wykonywała prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a nadto że nie udowodniła ona rozwiązania stosunku pracy. Ponadto organ wskazał, że do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie został zaliczony okres od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r., gdyż ubezpieczona nie została zgłoszona w ZUS jako pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Powyższej decyzji ubezpieczona nie zaskarżyła. W dniach 21 czerwca 2021r. oraz 15 lipca 2021r. do pozwanego wpłynęły pisma (...) w I., w których pracodawca ubezpieczonej twierdził, że ubezpieczona spełnia przesłanki do emerytury pomostowej z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Jednocześnie do korespondencji zostało dołączone świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 16 czerwca 2021r., w którym okres od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r. nie został już uwzględniony.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2021r. ubezpieczona zwróciła się do pozwanego o rozważenie możliwości uchylecia lub zmiany decyzji z dnia 9 czerwca 2021r., w przypadku zaś braku podstaw ku temu, wskazała, że składa wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury pomostowej i wnosi o jego rozpoznanie w oparciu o dokumenty znajdujące się

w aktach, jak również nowe dokumenty w postaci wyjaśnień udzielonych jej przez pracodawcę w piśmie z dnia 11 sierpnia 2021r. oraz korekty świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 11 sierpnia 2021r. W dołączonym do ww. pisma formularzu wniosku o emeryturę pomostową wnioskodawczyni ponownie wskazała, że w dalszym ciągu pozostaje w zatrudnieniu.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 września 2021r. pozwany odmówił skarżącej wszczęcia postępowania o ponowne rozpatrzenie prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że przedłożone przez skarżącą dokumenty pozostają bez wpływu na wcześniej wydaną decyzję odmowną.

(dowód: wniosek k. 1-4, świadectwo pracy k. 5, karta przebiegu zatrudnienia k. 8, decyzja k. 9, pisma (...) w I. k. 10, 14, wniosek k. 19-23, wyjaśnienia Szpitala (...) w I. k. 25, korekta świadectwa pracy k. 26, decyzja k. 29 – plik (...) akta ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2021r., poz. 291), w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Zgodnie natomiast z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. 2018r., poz. 1924 – w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W przypadku, gdy po dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, uprawnienia do emerytury pomostowej należy rozważać pod kątem spełnienia przesłanek z art. 49 ustawy pomostowej, który stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Wskazać w tym miejscu należy również, że za prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy uważa się prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Nie budziło wątpliwości, że skarżąca urodziła się po dniu 31 grudnia 1948r., ukończyła wiek 55 lat, legitymuje się ponad 20 letnim okresem ubezpieczenia oraz że wykazała ona ponad 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach przypadający przed dniem 31 grudnia 2008r. Poza sporem było również, że wciąż pozostaje ona w zatrudnieniu. Skarżąca domagała się ustalenia, że również po 31 grudnia 2008r. wykonywała pracę w szczególnych warunkach. Ponadto w ocenie skarżącej warunek rozwiązania stosunku pracy może ona spełnić w każdej chwili, jednak dopiero po zbadaniu przez Sąd ww. przesłanki wykonywania przez skarżącą pracy w szczególnych warunkach po 2008r.

W ocenie Sądu stanowisko ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na skutek zmian wprowadzonych przez ustawodawcę do ustawy o emeryturach pomostowych ustawą z dnia 9 marca 2022 r. o zmianie ustawy o emeryturach pomostowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2022r., poz. 755), uchylony został pkt 7 art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych uzależniający przyznanie prawa do takiego świadczenia od uprzedniego rozwiązania przez danego ubezpieczonego stosunku pracy. Powyższa zmiana weszła w życie z dniem 20 kwietnia 2022r.

W świetle powyższego Sąd, przy hipotetycznym założeniu, iż ubezpieczona spełni pozostałe kwestionowane przez pozwanego warunki niezbędne do przyznania jej prawa do wnioskowanego świadczenia, rozważał zastosowanie w sprawie ubezpieczonej regulacji art. 316 k.p.c., która to - w drodze wyjątku od zasady dokonywania oceny pod kątem legalności decyzji organu rentowego - dopuszcza możliwość uwzględniania przez sąd stanu istniejącego w dacie wyrokowania. Zgodnie bowiem z ugruntowanym już orzecnictwem, w oparciu o art. 316 § 1 k.p.c. sąd ubezpieczeń społecznych - kierując się względami ekonomii procesowej - może wyjątkowo zmienić decyzję organu rentowego i przyznać prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, jeżeli podstawą odmowy przyznania świadczenia w postępowaniu przed organem rentowym było niespełnienie któregoś z wymaganych prawem warunków, a w toku postępowania sądowego warunek ten został niewątpliwie spełniony, na przykład gdy wnioskodawca ubiegający się o emeryturę osiągnął wiek emerytalny po wniesieniu odwołania do sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2013 r., I UK 55/13).

Analiza przepisów przejściowych zawartych w ww. ustawie zmieniającej, jak i samego procesu legislacji, zdaniem Sądu, prowadzi jednak do wniosku, że powyższa regulacja art. 316 k.p.c. nie może mieć zastosowania względem ubezpieczonej. Zważyć bowiem należy, że w przypadku ubezpieczonej mamy do czynienia ze zmianą stanu prawnego w toku postępowania sądowego, a mianowicie eliminacją jednej z koniecznych przesłanek do uzyskania prawa do emerytury pomostowej.

W projekcie ustawy (art. 1 pkt 1) proponowano uchycenie pkt 7 w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych (Druk sejmowy IX.2037, Zmiana ustawy o emeryturach pomostowych oraz niektórych innych ustaw.

„ Propozycja ta nie oznacza jednak, że warunek rozwiązania stosunku pracy nie będzie miał już żadnego znaczenia dla konstrukcji przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Przeciwnie, aby zachować charakter świadczenia w postaci emerytury pomostowej (które, jak to już wyżej wspomniano, zostało skierowane do osób wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, u których wraz z wiekiem bardzo istotnie zmniejsza się możliwość wykonywania pracy, związana z malejącą wydolnością psychofizyczną pracownika), należało tę przesłankę przekształcić (podobnie jak to ma miejsce na gruncie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Dz. U. z 2021 r. poz. 291, z późn. zm.) w przesłankę realizacji nabytego już prawa do emerytury pomostowej. W związku z tym zaproponowano, aby w postępowaniu o przyznanie emerytury pomostowej przez organ rentowy był stosowany również przepis art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 1 pkt 2 projektu ustawy), zgodnie z którym "prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego". Wskutek takiego rozwiązania osobie, która wystąpi o ustalenie prawa do emerytury pomostowej przed rozwiązaniem stosunku pracy, a spełni pozostałe warunki ustalenia tego prawa przewidziane w art. 4 pkt 1-6 ustawy o emeryturach pomostowych, organ rentowy wyda decyzję o przyznaniu emerytury pomostowej (od której będzie przysługiwało odwołanie do sądu). Emerytura taka jednak nie będzie wypłacana, gdyż prawo do emerytury pomostowej przysługujące takiej osobie ulegnie zawieszeniu.”

W projekcie znalazły się również przepisy przejściowe (art. 5-7 projektu), mające na celu ochronę interesów ubezpieczonych, w których wskazano, że korzystniejsze (wprowadzone w niniejszym projekcie) dla pracownika przepisy dotyczące warunków uzyskania prawa do emerytury pomostowej oraz kontroli ewidencji i wykazu, o których mowa w art. 41 ust. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, byłyby stosowane do postępowań, w których nie zostały wydane prawomocne decyzje przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów.

W regulacjach intertemporalnych wskazano zatem, że:

do będących w toku, w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy, postępowań w sprawach o ustalenie prawa do emerytury pomostowej ***będą stosowane przepisy art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą (a więc bez wymogu niepozostawiania przez ubezpieczonego w stosunku pracy)***, oraz nowe ust. 1a i 1b, dodawane w art. 28 ustawy o emeryturach pomostowych;

Po pierwszym czytaniu projektu ustawy przez Komisję Polityki Senioralnej oraz Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, Komisje te wniosły o uchwalenie przez Sejm projektu ustawy, z którego w ww. art. 5 wykreślony art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, jako przepisu, którego nowe brzmienie miałyby mieć zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych prawomocnie przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Ostatecznie w przepisie art. 5 ustawy o emeryturach pomostowych wyeliminowano stosowanie art. 4 ustawy (w wersji zmienionej) do postępowań niezakończonych wydaniem decyzji prawomocnej przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej tj. 20 kwietnia 2022r., pozostawiając jedynie stosowanie do tych postępowań nowych dodanych przepisów art. 28 ust. 1a i 1b ustawy w brzmieniu:

1a. Organ rentowy zawiesza postępowanie w sprawie emerytury pomostowej, jeżeli toczy się postępowanie, wszczęte na podstawie art. 41 ust. 6, w sprawie kontroli wykazu stanowisk pracy lub ewidencji, wymienionych w art. 41 ust. 4 i prowadzonych przez płatnika składek, u którego jest lub był zatrudniony pracownik, którego dotyczy zawieszona postępowanie, jeżeli postępowanie w sprawie kontroli wykazu stanowisk pracy lub ewidencji może mieć wpływ na ustalenie prawa do emerytury pomostowej.

1b. Organ rentowy podejmuje postępowanie w sprawie emerytury pomostowej, zawieszona z przyczyny określonej w ust. 1a, w przypadku gdy postępowanie w sprawie kontroli wykazu stanowisk pracy lub ewidencji, o którym mowa w ust. 1a, zostało zakończone wydaniem decyzji prawomocnej lub orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

W świetle powyższego nie budziło wątpliwości Sądu, że w sprawie ubezpieczonej zastosowanie będą miały przepisy w brzmieniu obowiązującym przed dokonaniem w kwietniu 2022r. zmianą, a tym samym należało ocenić spełnienie przez ubezpieczoną przesłanek do emerytury pomostowej na dzień wydania zaskarżonej decyzji.

Skoro zaś poza sporem pozostawało, że w dacie tej ubezpieczona pozostawała w zatrudnieniu, bezdyskusyjnym było, iż nie spełniała ona na dzień wydania zaskarżonej decyzji warunku rozwiązania stosunku pracy. W tej sytuacji Sąd nie widział podstaw do badania, czy skarżąca spełniała pozostałe ustawowe przesłanki warunkujące przyznanie prawa do świadczenia. Nie budzi bowiem wątpliwości, że nabycie przez ubezpieczoną prawa do emerytury pomostowej uzależnione było od łącznego spełnienia przez nią wszystkich ustawowych przesłanek. W postępowaniu odwoławczym Sąd kompleksowo ocenia bowiem legalność zaskarżonej decyzji, a jego rola nie może sprowadzać się do weryfikacji poczynionych przez pozwanego ustaleń odnoszących się jedynie do określonych przesłanek do świadczenia, wskazanych przez ubezpieczonego. Rolą Sądu nie jest bowiem ustalenie oraz wskazywanie w sposób wybiórczy czy i jakie przesłanki zostały przez ubezpieczonego spełnione, lecz dokonanie łącznej, całościowej oceny zmierzającej do stwierdzenia czy wnioskodawca spełnia warunki niezbędne do nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Reasumując, brak jest podstaw by Sąd ubezpieczeń, którego rzeczą jest dokonywanie oceny legalności decyzji wydanych przez organ rentowy, dokonywał ustaleń dla celów przyszłego świadczenia. Z tych też względów, wobec niespełnienia przez ubezpieczoną jednej z łącznie wymaganych przesłanek, bezprzedmiotowa stała się ocena charakteru zatrudnienia wnioskodawczyni we wskazywanym przez nią okresie.

Z tych też względów Sąd, na mocy art. 235² § 1 pkt 2 i 5 kpc pominął dowód z zawnioskowanych przez skarżącą świadków Z. Z., R. N., B. Z. oraz J. K. gdyż były to dowody nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy wobec niespełnienia przez skarżącą przesłanki nierozwiązania stosunku pracy i zmierzały jedynie do przedłużenia postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę - Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej z *contrario* w związku z cytowanymi przepisami ustawy o emeryturach pomostowych oddalił odwołanie ubezpieczonej, uznając je za bezzasadne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z par. 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz.265, t.j.) – pkt II wyroku.